MIT GONDOLOK A SZERZETESNŐKRŐL?

KÉPEK, TÉVHITEK ÉS KÉRDÉSEK

Pedagógiai cél

A tanulók mondják ki, mit tudnak és mit gondolnak a szerzetesnőkről, így láthatóvá váljanak a sztereotípiák, a hiányzó információk és a kíváncsiság. Ez az első lépés ahhoz, hogy a szerzetesnői hivatást valódi életformaként lássák.

Munkaforma

Egyéni gondolkodás, majd közös ötletgyűjtés és irányított beszélgetés.

Szükséges eszközök

Tábla vagy csomagolópapír, filctoll, post-op cetlik (négy színben), toll, internet.

Feladatleírás

A tanár a táblára írja: „Mit gondolok a szerzetesnőkről?” A diákok egy-egy post-itre felírják, mi jut eszükbe (egy cetlire egy gondolat), majd kiragasztják a táblára. Egy másik színű post-itre felírják, hol láttak vagy hallottak már serenest, (iskola, kórház, imádság), eggy harmadikra, hogy milyen szerzetesnői rendeket ismernek, egy negyedikre pedig egy kérdést, amit feltennének egy szerzetesnőnek. A tanár a gondolatokat közösen csoportosítja (tévhitek, tények, kérdések).

Beszélgetést segítő kérdések

Honnan származnak az elképzeléseink a szerzetesnőkről (film, internet, személyes találkozás)?

Melyik gondolat lehet tévhit, és melyik igaz?

Milyen kérdéseket szeretnénk feltenni, ha találkozhatnánk egy szerzetesnővel?

Mivel foglalkoznak a szerzetesnők?

Tanári megjegyzés

A kérdéseket érdemes megőrizni: később felhasználhatók, ha vendégként szerzetesnőt hívunk az osztályba, vagy ha a tanár maga válaszol rájuk.

Kulcsgondolat / útravaló

A szerzetesnői hivatás megértése ott kezdődik, hogy őszintén kimondjuk a bennünk élő képeket és merünk kérdezni.